

Vu Lan với nh ng sao trong lòng không th y kh i nĩ m hân hoan, tôi h i l i mình hay còn thì u gì chẳng? M a, không! m a ph núi đã r i đ u su t tháng ngày cu i h , tí tách gi t đ u d n ng i l i g n v i mùa thu. Lá vàng ! không hàng lĩ u tr c chùa nay đã úa vàng r i g n h t, tr c cảnh m m ch u gió tấp m a sa, c n gió ch t v xì xào đám sen mùa lá đ , xan xát vì héo g y, rách nát b i khô khan. Tĩ ng ve g i hè g n nh đã im b c, tr l i gió ngàn đong đ a lá vàng xào x c đón thu sang, thu đã sang, Vu Lan đã v sao c th y lòng n ng trĩu, ng i m t mình v i tách trà thu, am v ng, th h i m t l n lòng n ng trĩu vì đâu.

Ai không bi t Vu Lan là mùa Báo Hi u, có ai không hi u là m i ng i nên t ng nh đ n công n hai đ ng sanh thành, r i làm gì đó đ bày t lòng mình quan tâm, hi u th o, c m n, có ng i ch c n đ ng tr c m sâu l ng nói m t l i Vu Lan: "M i! m bi t con th ng m l m không?", l i có ng i t ng Kinh Vu Lan dùng l i Ph t đ đáp đ n ân đ c, l i cũng có ng i cúng đ ng t s lên Tăng đ đem công đ c h i h ng báo hi u cha m . Vâng t t c là Vu Lan c a ng i con hi u h nh, c m i năm v m i ng i l i m t l n th ng.

Vu Lan c a ng i Ph t t i gia là nh v y, Vu Lan c a ng i xu t tr n "Bát c m xin v n nhà, thân ch i muôn đ m xa, ch vì vi c sanh t , mây tr ng h i đ ng qua". Ng i xu t gia báo hi u ai đây, ng i đ c l i nh ng l i x a T d y trong Quy S n C nh Sách: "Ng i xu t gia đ i v i cha m thì không cung ph ng món ngon v t l , đ i v i thân quy n r i b xa cách không g n... đ i v i gia t c không màng đ n nghĩa v th a k , xa làng b xóm, c t tóc đi tu...". Nh v y thì Vu Lan v i ng i xu t tr n không có ý nghĩa gì hay sao?

Không! Vu Lan c a ng i xu t th ngoài l ng sâu trong tim th c t ng nh m cha, hi u nghĩa ông bà còn ph i làm nh ng vi c hi u mà ng i ngoài th khó có th đ m đ ng n i nh trong Quy S n C nh Sách T d y: "Ng i xu t gia ph i có tâm chí v t ra kh i tr i đ t, nên c t b c thì h ng t i ph ng tr i cao r ng, t tâm ý cho đ n hình t ng ph i đ u khác h n v i ng i th t c, là h t gi ng lành n i ti p ngày càng làm r ng r thêm nhà Ph t, làm cho chúng ma ph i khi p s khu t ph c, v i tâm ni m báo đáp b n ân, c u v t ba loài". Báo hi u Vu Lan c a ng i xu t gia là nh v y.

Vu Lan v , l i Ph t d y còn đó, l i T đĩnh ninh chúng ta đã làm đ c gì? hay ch là nh làm cho thêm bu n, nh ý T d y trong sách Quy S n: "Sao l i m i b c lên ph m b c c a gi i pháp, mà đã t th ta đây là v T Kheo. Dùng c a cúng đ ng c a Đ n na thí ch , ăn ti u hao c a th ng tr , không bi t xét k vì sao mà có c a y, l i b o r ng l t nhiên là ng i ph i hi n cúng. Ăn r i, xúm đ u huyền não, ch nói toàn chuy n t p c a th gian...". N u

là như vậy Vu Lan vô thốt là vô nghĩa.

Như vậy thì làm sao chúng ta có thể nhìn biết được Vu Lan đã vậy, Vu Lan còn ý nghĩa gì trong cuộc sống của chúng ta, vì chúng ta đang mãi mê say mê trong vòng cảnh, không hiểu tu tập để làm gì như trong Quy Sơn Tỳ: "Chỉ tha dục vui thích, mà không biết chính cái vui ấy là nguyên nhân của khổ đau. Bao kiếp xưa kia, đem thân si mê theo trần cảnh, chấp trần pháp trần, thì giờ này chỉ để năm tháng dần qua, không lo tu học, mắt mắt khôn cùng, thọ hưởng càng nhiều, của thì lợi càng lợi, hết năm này qua năm khác mà không biết nghĩ đến sự rồi rồi, có hiểu đâu chấp càng nhiều cũng chỉ là bỏ rời thân xác giờ huy diệt mà thôi...". Nếu mắt ngày nào đó vô tình nhìn thấy, hiểu rồi ta đã làm được gì để báo đáp ơn ân Vu Lan, ân Tam Bảo rồi thì đàn na.

Hay cùng rồi chúng ta cũng chỉ là như vậy, không khác gì với ngày mới cắt tóc quy y. Như Tỳ Quy Sơn tụng kệ: "Quả là kẻ chấp bao giờ nghe đến sự hành trì và huấn dạy của Phật dạy bao, nên suốt bao năm cũng chỉ có một chút hiểu hiểu, tánh tình vẫn còn như cũ giờ nguyên. Cung cách chấp khác gì ngày xưa chấp khác, ham muốn như ngày xưa xa xa như thói cũ, dần dần theo dõi, hóa thành kẻ không tăng không tụt. Thấy rồi biết giác lòng công đã đến ngày già yếu, gặp việc thì như đi đi về về rồi rồi rách. Họu học tha hiểu thì không có lợi ích để hưởng đến tu hành...".

Nếu là như vậy thốt oan uổng cho một kiếp tu hành, rồi gì để Vu Lan vô báo đáp thâm ân. Thấy hiểu cha mẹ nào nghe con mình tu hành như vậy mà sanh tâm hoan hỷ, Thấy Tỳ nào hiểu như đi vì có một người hiểu trò tu học hiểu như trên, vậy thì ta rồi chỉ để báo đáp? sao chúng ta có thể cho phép mình làm như vậy vô tâm.

Tỳ Quy Sơn dạy: "... ai kia đã là được trông phụ thì ta đây cũng có thể làm được như thế, được thì khinh thì mình mà lùi bước và khuếch trương được khó khăn...". Nếu ý thức được như vậy, thì có gì mà ta không làm được, khó khăn nào mà ta chấp vượt qua, và không có thành tựu nào mà ta không thể thành tựu, được như vậy mới thốt là vắng lợi Tỳ dạy: "...là người chấp pháp là bậc chấp pháp, không được có thể mau vượt lên được, thì nên hãy để tâm trí vào học hành giáo pháp, ôn cho thuộc, tìm kiếm sự tra kinh điển cho rõ pháp Phật, nghiên cứu tinh tường nghĩa lý, để rồi truy vấn bá diễn giải được rồi rồi, báo đáp ơn Phật. Được được như phí thì gian, rồi công hạnh huân tu trên đây mà học rồi rồi mình. Như thế thì được cũng như tính được có uy nghi, thì mình biết thành bậc "pháp khí" trong hàng Tăng bào...".

Nếu làm được như vậy, thì đây là món quà Vu Lan hiếm hoi nhất trong thế gian, còn bằng không thì chúng khác nào bằng Trời quở trách trong Quy Sơn Cảnh Sách : "..." trong hàng ngũ chúng sinh xuất gia chỉ là vô ích, dù nà phí hết công sức mà đi mà quở trách không có một chút ích lợi gì hết...". Lòng nghe lời Thầy dạy, tự mình sám hối ăn năn, có trách nhiệm của mình, vì Vu Lan còn vắng đời tôi tôi nên yêu thương.

Ngoài hiên gió đùa càng thêm hiu hắt, tôi vài giọt mưa buồn thêm chút vắng Vu Lan, đức tôi nên ngày ngày xưa, sao nghe nát cõi lòng, bằng thế này thế nà mình chỉ a trốn mà đi kiêu tu, mà năm thu đến lá vàng, Vu Lan tôi và đời đón nên tình thế này. Thế này cho ta chỉ a tròn tâm tu học, thế này cho cha mẹ già đang ngóng chỉ công đức tu hành của con thế, thế này cho thế này ngóng trông nên hết giờ lành đời trùng học Tam Bảo, thế này cho Phật Đà hy vọng Chánh pháp sẽ có người truyền thừa xiển dương, tất cả tình thế này ngóng trông đời này đâu? Vậy Vu Lan vắng sao ta tôi không hay biết!

Thôi thì chúng ta hãy vì niềm tình yêu thương của Vu Lan phát tâm công đức, như Thầy đã dạy: "...bên trong thì siêng tu tập công phu khổ hạnh trốn niềm ác, bên ngoài thì hiếm bày đức tính hiếm hòa, xa lìa trốn thế, mong cầu gì thoát", đời tôi có thể làm được như thế gì mà Thầy căn dặn trong Quy Sơn thì không quên pháp luật qua một kiêu tu hành, thành tựu trốn vắng yêu thương dâng lên cúng dường Vu Lan Thế này Hối: "tu hành mà đức cũng như tĩnh đời được an nhiên, như vậy mà thế này không quên phí, mà công đức đi khoác áo cà sa, như vậy cũng thế này là đến đáp báo ân, cầu giúp ba cõi. Nếu có thể đi đi không thoái chuyển thì quở Phật Đà quyệt chúng còn xa, đời tôi là khách thế này đời tôi trong ba cõi, đến đi ra vào đời làm khuôn phép cho người sau...".

Báo ân Vu Lan của chúng sinh xuất gia là như vậy, tình thế này Vu Lan xuất trốn là như thế, nếu là con Phật, không ai không có ngày tu hành đức đức tình thế này Vu Lan xuất thế, không cha mẹ nào không mong muốn con mình thoát khổ sanh vui, nên tình mong hoài hiếm học xuất ly khổ hiếm của các bậc Tiên giác Đạo sư, nếu như hiếm học đức, người đức thì Vu Lan tròn niềm hiếm học, còn bằng không hết thế này chỉ hoàn không, luống qua vô ích. Nên tình Vu Lan biết lý chỉ đến đáp, phát nguyện tu hành mà thế này là báo đáp thế này.

Thích Tâm Mãn -

(chuaminhthanh.com)

